

odvolacího soudu. Soudce tak činí u vědomí vlastní omylnosti, ve snaze získat maximum možných pohledů na svůj předběžně utvořený právní názor na věc tak, aby zvýšil pravděpodobnost, že se odvolací soud event. s jeho stanoviskem ztotožní. Uvedené konzultace mají přirozeně své meze a těmi jsou lidské limity kolegů, konzultace se mohou omezit, a je to i účelné, pouze na věci zásadní, sporadické. Soudce tedy musí především reflektovat vlastní rozhodnutí a zejména rozhodnutí odvolacích soudů ve věci samé. Reflektuje obecně sdílené zkušenosti při poradách civilních soudců svého soudu, publikovanou judikaturu vyšších soudů a pod. Jde o proces pozvolný a přes snahu jej maximálně urychlit tak, aby byla zajištěna pokud možno co nejvyšší jednotu v rozhodování soudů, má snaha o urychlení zpětné vazby určité dáno procesní úpravou limity.

Závěr

Pokusil jsem se napsat práci, která by mohla být k užítku především justičním čekatelům, kteří se chtějí věnovat souzení na civilním úseku výkonu soudní moci. Jde o jakýsi manuál, který shrnuje mé dosavadní zkušenosti na samém počátku soudcovské kariéry. Případné podněty a připomínky budou vítány na adrese KPodhola@osoud.lbc.justice.cz.

V návaznosti na svou práci rigorózní a čekatelskou praxi při Okresním soudu v Liberci mapuji právní instituty, které se na formování odůvodnění civilních rozhodnutí, především prvostupňových, podílí. Jde o to postihnout vývoj právního myšlení soudců, které je mj. odrazem právního myšlení konkrétní doby, ale i obecného právního povědomí.

Zabýval jsem se jednotlivými hledisky, ze kterých lze odůvodnění soudních rozhodnutí zkoumat s cílem mj. zvýšit kvalitu odůvodnění vlastních rozhodnutí. Byly tedy zkoumány 1. obecné zákonné požadavky na soudní odůvodnění; 2. podán nástin obsahu odůvodnění rozhodnutí specifických svou povahou či předmětem; 3. práce se věnovala recentnímu vývoji odůvodnění soudních rozhodnutí soudů první instance a soudů odvolacích; protože pro soudce okresního soudu je důležité sledovat judikaturu vyšších soudů, bylo stručně pojednáno 4. o specifikách odůvodnění rozhodnutí Ústavního soudu a Nejvyššího soudu a 5. odůvodnění rozhodnutí soudů ve správním soudnictví. Řeč je nástroj komunikace a bez správného užívání právní češtiny soudcem je nemožné napsat správné odůvodnění soudního rozhodnutí, byla tedy věnována 6. úvaha týkající se mluvních aktů a konečně 7. byla hodnocena možnost interakce mezi soudcem a adresáty jeho rozhodnutí z hlediska sociologického a v této souvislosti byla věnována pozornost faktické dostupnosti soudní argumentace v odůvodněních rozhodnutí širší veřejnosti.

Pokud práce mohla přispět ke zvýšení kvality odůvodnění soudních rozhodnutí, splnila svůj účel.